

ದಂತ ಪುರಾಣ

ಹಾಸಿಗೆಯಂತಹ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲಿನ ಡಾಕ್ಟರ್ ನನ್ನನ್ನು ಕೂರಿಸಿದರು, ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಮಲಗಿಸಿದರು. ಅದು ಮಂಚವೂ ಅಲ್ಲ, ಕುರ್ಚಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಮಂಕುರ್ಚಿ ಅಥವಾ ಕೂಮಂಚ ಅಂತ ಕರೆಯಬಹುದೇನೋ!

■ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ಮೈಸೂರು

ಓಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ನಾವು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರಿನಲ್ಲಿ ನರಕದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ 'ನೋಡು, ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಪಾಪ ಮಾಡಿದರೆ ನರಕದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ತಪ್ಪು ಮಾಡಬಾರದು' ಎಂದು ದೊಡ್ಡವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಮಗೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಭಯದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ತಪ್ಪು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ.

ಆ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರಿನ ದೃಶ್ಯಗಳು, ಅವೇನು ಸಾಮಾನ್ಯ ದೃಶ್ಯಗಳೇ? ಅಬ್ಬಾ! ಭಯಂಕರ! ಈಗಲೂ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಭಯದಿಂದ ಬೆವರು ಬರುತ್ತದೆ. ಭಯಂಕರ ರೂಪದ ಯಮದೂತರು! ಅಷ್ಟೆ, ಭಯಂಕರವಾದ ಎಂದೂ ನೋಡಿರದ ವಿಚಿತ್ರ ಆಕಾರದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನರಕವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ ಈಗಲೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತಿದೆ. ಮುಳ್ಳಿನ ಗದೆ, ಚಿತ್ರ-ವಿಚಿತ್ರವಾದ ತ್ರಿಶೂಲ, ಈಟಿ, ಗರಗಸ, ಗರಗಸದಗಲದ ಮಚ್ಚು, ಕುದಿವ ಎಣ್ಣೆಯಿರುವ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ- ಹೀಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವ ಸಾಧನ, ಸಲಕರಣೆಗಳು ಆ ನರಕ ಲೋಕದಲ್ಲಿ!

ಆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಿಂದ ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ನಾನು ಅದ್ಭಾವ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೆನೋ, ಈಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನನಗೆ ನರಕದ ದರ್ಶನವಾಯ್ತು. ಅದೇನು! ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲವೇ ನರಕ? ಎನ್ನಬೇಡಿ. ಆ ನರಕ ಎಲ್ಲಿದೆಯೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ 'ಇಲ್ಲೇ ಸ್ವರ್ಗ, ಇಲ್ಲೇ ನರಕ, ಮೇಲೇನಿಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು' ಎಂಬ 'ನಾಗರಹೋಳೆ' ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿನ ಹಾಡಿನಂತೆ ನನಗೆ 'ಇಲ್ಲೇ ನರಕ ದರ್ಶನವಾಗಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಐದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸಿದಾಗ ರಕ್ತ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹುಣ್ಣಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಒಸಡಿನಿಂದ ರಕ್ತ ಬರುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಹಲ್ಲು ನೋಯಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ಅರೆ, ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಲ್ಲುಜ್ಜುತ್ತೇನಲ್ಲ, ಹಲ್ಲು ನೋವು ಯಾಕೆ? ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಟೂಥ್ ಪೇಸ್ಟ್ ಬದಲಿಸಿದೆ. ಬ್ರಷ್ ಬದಲಿಸಿದೆ. ಪ್ರಯೋಜನ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು 'ಸಾರ್, ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ತಂದ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತು ಸರಿಯಿರಲ್ಲ ಸಾರ್, ಉಟ್ಟಿಗಿಂತ ಪೇಸ್ಟ್, ಬೆರಳಿಗಿಂತ ಬ್ರಷ್ ಬೇಕಾ ಸಾರ್' ಅಂದರು. ಅದನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದೆ. ನಂತರ ಕಲ್ಲುಪ್ಪನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋವನ್ನು ಉಪಶಮನಗೊಳಿಸಲು ನೋಡಿದೆ. ಕಲ್ಲುಪ್ಪು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನೋವು ಉಪಶಮನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ತೆಗೆದಾಗ ಮತ್ತೆ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ನೋವು. ಯಾವಾಗಲೂ ಉಪ್ಪು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಆಗುತ್ತೆ? ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆವರೆಗೂ ಉಪ್ಪು ತಿಂದರೆ ಬಿ.ಬಿ ಬರೊಲ್ಲೆ?

ದಿನೇ ದಿನೇ ನೋವು ಕಡಿಮೆಯಾಗದೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೂ ಸಿಹಿ ಪದಾರ್ಥ ತಿಂದಾಗ/ಕುಡಿದಾಗ ನೋವು ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ. ಯಾರಾದರೂ ಸಿಹಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಸಿಹಿ ತಿನ್ನಲು ಆಸೆ ಇದ್ದರೂ ನೋವು ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡು 'ಬೇಡ, ನನಗೆ ಹಲ್ಲು ನೋವು' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಂಶಯ. ಸಕ್ಕರೆ ಕಾಯಿಲೆ ಇರಬಹುದೇನೋ ಅಂತ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಕೇಳಲು ಅವರಿಗೆ ಸಂಕೋಚ. ಹಲ್ಲಿನ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ತೋರಿಸಿ ಎಂಬ ಸಲಹೆ ಅವರಿಂದ. ನನಗೋ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಂದರೆ ಭಯ!

ನನಗೆ ಡಾಕ್ಟರ್, ಕ್ಲಿನಿಕ್, ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳೆಂದರೆ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಅದೇಕೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅವ್ಯಕ್ತ ಭಯ. ದೇವರ ಹಾಗೆ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಮ್ಮ ಮಾವನವರಿಂದ 'ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗೋದು ಬೇಡ. ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಬಿಲ್ ಮಾಡ್ರಾರೆ. ಒಂದು ಲವಂಗದ ಚೂರನ್ನು ಹತ್ತಿಯ ಜೊತೆ ಹಲ್ಲು ನೋವಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ನೋವು ಹೋಗುತ್ತೆ' ಎಂಬ ಉಚಿತ ಸಲಹೆ ಬಂತು. ಅದೂ ಮಾಡಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ನೋವು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತೆ ವಿನಃ ಅಂತಹ ಭಾರೀ ಪ್ರಯೋಜನ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಲವಂಗ ಸರಿ ಇದ್ದರೆ ತಾನೇ? ಮತ್ತೆ ನೋವಿನ ಮುಂದುವರಿಕೆ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಸಾಗಿತು.

ಹಲ್ಲು ಹುಳುಕಾಗಿರಬಹುದು ಮನೆ ಮದ್ದಿನಿಂದ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಿದ್ದರ ಫಲ. ನೋಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಲ್ಲನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ